

Соңғы жыр

Жирий йөзе шундай кин,
Күнелле һәм якты!
Тик төрмәм караңғы,
Ишеге йозаклы!

Күктә бер кош оча
Югары, югары!
Мин ауным идәндә,
Кулларым богаулы.

Тышта бер гөл үсә
Яңғырга коеңип;
Мин кибәм, мин сулам,
Төрмәдә боегып.

Мин беләм: бик татлы
Да яшәү тойғысы!
Тик инде мин үләм,
Бу жырым — соңғысы!..

1943 ел